

Sygn. akt II K 14/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza, sekr. Justyna Byller

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej O.-P. w O. - -----

po rozpoznaniu w dniu 07.07.2020 r., 25.09.2020 r., 20.11.2020 r. sprawy

R. M.

urodz. (...) w G.

syna K. i S. z d. K.

oskarżonego o to, że:

W dniu 11.08.2019 roku około godz. 1:30 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M., na ul. (...), gmina M., naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 19 ust 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz. U .2018.1990 t.j.) w ten sposób, że kierując pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym o godz. 4:03 - 0,52 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu na drodze krajowej nr (...) na łuku drogi nie zachował szczególnej ostrożności, w ten sposób, że nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, stracił panowanie nad pojazdem w wyniku czego zjechał na pobocze z lewej strony jezdni, a następnie uderzył przydrożne drzewo, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia, w wyniku czego pasażer pojazdu A. N. doznał obrażeń ciała w postaci złamania otwartego skośnego kości ramiennej prawej wymagającego zabiegu operacyjnego, tj. zespolenia i stabilizacji gwoździem śródspikowym oraz ogólnych powierzchniowych potłuczeń ciała, w tym głowy, z niewielką powierzchniową raną tłuczoną skóry w okolicy czołowej, przy czym odniesione przez pokrzywdzonego obrażenia ciała skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała na okres przekraczający dni 7 w rozumieniu art. 157§2kk

tj. o czyn z art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk w zb. z art. 178a§1 kk

w zw. z art. 11§2 kk

1. Oskarżonego **R. M.** odnośnie czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia uznaje za winnego tego, że:

a) w dniu 11.08.2019 roku około godz. 1:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M., na ul. (...), naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1 i art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierując pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4 ‰ alkoholu we krwi, na łuku drogi w prawo nie zachował należytej ostrożności oraz nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, w następstwie czego stracił panowanie nad pojazdem i zjechał na lewe pobocze, a następnie uderzył w przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażer pojazdu A. N. doznał obrażeń ciała w postaci złamania otwartego skośnego kości ramiennej prawej oraz ogólnych powierzchniowych potłuczeń ciała, w tym głowy, z niewielką powierzchniową raną tłuczoną skóry w okolicy czołowej, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres przekraczający dni 7 w rozumieniu art. 157§1kk, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia tj. występku z art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk i za to na podstawie art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1

kk skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42§2 kk orzeka tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat

b) w dniu 11.08.2019 roku około godziny 1:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4 ‰ alkoholu we krwi, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. nr rej. (...) tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje go na karę 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42§2 kk orzeka tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat, a nadto na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 (pięć tysięcy) złotych.

2. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1kk, art. 90 §2 kk w zw. z art. 4§1 kk łączy orzeczone w pkt 1 powyższego wyroku kary i środki karne i wymierza oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności oraz łączny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (cztery) lat na poczet którego na podstawie art. 63§4 kk zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od 19 listopada 2019 r.

3. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk, art. 72§1 pkt 5 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na okres lat 2 zobowiązując go do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

4. Na podstawie art. 47§3 kk w związku ze skazaniem za przestępstwo przypisane w pkt 1a wyroku orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego A. N. nawiązkę w wysokości 10.000 zł.

5. Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) zł i obciąża go kosztami sądowymi w pozostałym zakresie w kwocie 5473,22 (pięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt trzy 22/100) zł.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 14/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. M.	I. W dniu 11.08.2019 roku około godz. 1:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M., na ul. (...), naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1 i art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierując pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4 ‰ alkoholu we krwi, na łuku drogi w prawo nie zachował należytej ostrożności oraz nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, w następstwie czego stracił panowanie nad pojazdem i zjechał na lewe pobocze, a następnie uderzył w przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażer pojazdu A. N. doznał obrażeń ciała w postaci złamania otwartego skośnego kości ramiennej prawej oraz	

		<p>ogólnych powierzchniowych potłuczeń ciała, w tym głowy, z niewielką powierzchniową raną tłuczoną skóry w okolicy czołowej, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres przekraczający dni 7 w rozumieniu art. 157§1kk, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia tj. występek z art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk.</p> <p>II. W dniu 11.08.2019 roku około godziny 1:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4 ‰ alkoholu we krwi, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. nr rej. (...) tj. występek z art. 178a§1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyn I</p> <p>1. Spożywanie przez oskarżonego R. M. w nocy z 10/11 sierpnia 2019 r. na działce u znajomego położonej w pobliżu miejscowości K. gmina M., w której mieszka do godziny około 24:00 piwa w ilości 4-5 puszek o pojemności 0,5 litra każda marki T..</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego R. M.</p> <p>Opinia biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego B. G.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego R. M.</p> <p>Zeznania A. N.</p> <p>Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu (...)</p>	<p>k. 213v-214 oraz k. 135 w części odczytanej w trybie art. 389§1 kpk</p> <p>k. 236</p> <p>j/w</p> <p>k. 214v-215 oraz k. 24v-25 w części odczytanej w trybie art. 391§1 kpk</p> <p>k. 8</p> <p>k. 152-156</p>	

<p>2. Wyjazd przez oskarżonego samochodem osobowym marki B. (...) nr rej. (...) stanowiącym jego własność z działki znajomego około godz. 00:30 11.08.2019 r. i jazda drogą gruntowa w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4‰ alkoholu we krwi w kierunku miejscowości K. gmina M., po wjechaniu do której zatrzymał się widząc znajomego A. N., również znajdującego się w stanie nietrzeźwości.</p>	<p>Świadczenie wzorcowania</p> <p>Opinia biegłego sądowego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego j/w</p> <p>Dokumentacja medyczna w szczególności:</p> <p>- karta informacyjna (...)</p> <p>-karta informacyjna Oddziału Urazowo-Ortopedycznego</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego R. M. j/w</p> <p>Zeznania A. N.</p>	<p>j/w</p> <p>k. 50-94</p> <p>k. 52</p> <p>k. 53</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>k. 113-124</p> <p>k. 228v-229</p> <p>j/w</p> <p>k. 4-5</p> <p>k. 10-12</p>
<p>3. Wyrażenie przez oskarżonego po rozmowie z A. N. zgody na podwiezienie go do otwartego o tej porze tj. około godz. 1:00 sklepu na terenie stacji paliw w miejscowości M. i następnie po zajęciu przez pokrzywdzonego miejsca pasażera obok kierowcy jazda przez R. M. w stanie nietrzeźwości samochodem marki B. nr rej. (...), którego był kierowcą drogą krajową nr (...) oraz po wjechaniu do miejscowości M. na łuku drogi w prawo nie zachowanie przez niego należytej ostrożności i niedostosowanie prędkości do warunków panujących na drodze, w następstwie czego stracił panowanie nad pojazdem, zjechał na lewe pobocze i uderzył w przydrożne drzewo.</p>	<p>Opinia biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego R. S. (1)</p> <p>i ustna opinia uzupełniająca</p> <p>Opinia biegłego sądowego z zakresu toksykologii alkoholowej</p> <p>Notatki urzędowe</p> <p>Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego</p> <p>Protokół oględzin pojazdu marki B. nr rej. (...)</p> <p>Dokumentacja fotograficzna wraz ze szkicem oraz zapisem cyfrowym na płycie CD-R</p> <p>Zeznania świadków:</p> <p>A. N.</p> <p>B. P.</p> <p>T. B.</p>	<p>k. 13-14</p> <p>k. 31-42</p> <p>j/w</p> <p>k. 105-106</p> <p>k. 97-98</p> <p>k. 101-103</p> <p>k.19-20</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>k. 50-94</p> <p>k. 107</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p> <p>j/w</p>
<p>4. Ucieczka oskarżonego R. M. znajdującego się</p>		

<p>w stanie nietrzeźwości po wydostaniu się z samochodu z miejsca zdarzenia, w którym pozostał pasażer A. N. oraz jego poszukiwania przez przybyłych na miejsce strażaków OSP w M., których powiadomił pokrzywdzony, a następnie przez funkcjonariuszy KPP w G. i zatrzymanie go około godz. 02:30-03-00 w zaroślach nad brzegiem pobliskiego jeziora.</p>	<p>R. S. (2) U. D. Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechy (...) Zeznania A. N. Dokumentacja medyczna Opinia biegłego z zakresu medycyny Zeznania A. N. Wyjaśnienia oskarżonego R. M. Zeznania świadków: T. B. R. S. (2) Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu (...) Opinia biegłego sądowego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego</p>		
<p>5. Obrażenia ciała doznane przez pokrzywdzonego A. N. określone w art. 157§1 kk w postaci złamania otwartego skośnego kości ramiennej prawej oraz ogólnych powierzchniowych potłuczeń ciała w tym głowy z niewielką powierzchniową raną tłuczona skóry w okolicy czołowej, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres przekraczający 7 dni.</p>			
<p>Czyn II</p> <p>1. Kierowanie przez oskarżonego w nocy 11.08.2019 r. około godz. 1:00 na drodze krajowej nr (...) z miejscowości K. do miejsc ości M. samochodem osobowym marki B. nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4‰ alkoholu we krwi</p>			

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. M.	I. W dniu 11.08.2019 roku około godz. 1:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M., na ul. (...), naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1 i art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierując pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4 ‰ alkoholu we krwi, na łuku drogi w prawo nie zachował należytej ostrożności oraz nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, w następstwie czego stracił panowanie nad pojazdem i zjechał na lewe pobocze, a następnie uderzył w przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażer pojazdu A. N. doznał obrażeń ciała w postaci złamania otwartego skośnego kości ramiennej prawej oraz ogólnych powierzchniowych potłuczeń ciała, w tym głowy, z niewielką powierzchniową raną tłuczoną skóry w okolicy	

		<p>czołowej, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres przekraczający dni 7 w rozumieniu art. 157§1kk, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia tj. występki z art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk.</p> <p>II. W dniu 11.08.2019 roku około godziny 1:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4 ‰ alkoholu we krwi, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. nr rej. (...) tj. występki z art. 178a§1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyn I</p> <p>1. Twierdzenie oskarżonego, który utrzymywał, że do wypadku doszło w związku z zajęciem mu drogi przez nieustalony samochód osobowy, który gdy wjeżdżał w miejscowości M. w łuk drogi w prawo jadąc z przeciwnego kierunku tym łukiem, zjechał na jego pas ruchu zmuszając go w celu uniknięcia czołowego z nim zderzenia do gwałtownego odbicia w lewo i zjechania na przeciwny pas ruchu, a następnie na lewe</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego R. M.</p> <p>Opinie biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego oraz ustna opinia uzupełniająca</p>	<p>j/w</p> <p>j/w</p>	

pobocze, w następstwie których to manewrów prowadzony przez niego pojazd wpadł w poślizg i tracąc nad nim panowanie uderzył w przydrożne drzewo.			
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ad. I pkt 1 Ad. I pkt 2 Ad. I pkt 3 Ad. I pkt 4 Ad. I pkt 5 Ad. II pkt 1	Wyjaśnienia oskarżonego R. M. Opinia biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego B. G. Wyjaśnienia oskarżonego R. M. Zeznania A. N. Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu (...) oraz świadectwo wzorcowania Opinia biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego Dokumentacja medyczna w szczególności karta innowacyjna (...) i karta informacyjna Oddziału Urazowo-Ortopedycznego Szpitala (...) Wyjaśnienia oskarżonego R. M. Zeznania A. N.	Zarówno w wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, jak i podczas rozprawy sądowej R. M. przyznał, że do godz. 24:00 dnia 10.08.2019 r. na działce znajomego, którego nie wskazał z imienia i nazwiska, położonej w miejscowości K. gmina M., w której mieszka, spożywał alkohol w postaci piwa marki T. w puszkach o pojemności 0,5 litra każda w ilości 4-5. Jego wyjaśnieniom sąd dał wiarę, gdyż znalazły one potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego. Z opinii biegłego opartej na przeprowadzonych obliczeniach prospektywnych mających na celu sprawdzenie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego co do czasu	

Opinia biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego R. S. (1) oraz ustna opinia uzupełniająca

Opinia biegłego sądowego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego

Notatki urzędowe

Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego wraz z dokumentacją fotograficzną i szkicem miejsca wypadku

Protokół oględzin pojazdu marki B. nr rej. (...) wraz z dokumentacją fotograficzną

Zeznania A. N.

Zeznania B. P.

Zeznania T. B. i R. S. (2)

Zeznania U. D.

Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego analizatorem wydechu (...)

Zeznania A. N.

Dokumentacja medyczne

Opinie biegłego z zakresu medycyny

Zeznania A. N.

Wyjaśnienia oskarżonego R. M.

Zeznania świadków T. B. i R. S. (2)

Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechy (...)

i ilości spożywanego przez niego alkoholu wynika, że deklarowana przez R. M. ilość alkoholu tj. 4-5 piw o pojemności 0,5 litra każde oraz zawartości alkilu wynoszącej 5%, które wypił do godz. 24:00 10.08.2019 r., koresponduje z wynikami pomiarów uzyskanymi podczas badania jego stanu trzeźwości analizatorem wydechu (...). Biegły na podstawie powyższych obliczeń stwierdził, że spożycia takiej ilości alkoholu w podanym przez oskarżonego czasie spowodowałaby u niego wzrost poziomu stężenia do wartości maksymalnych wynoszących od 1,5‰ do 1,9‰. Ustalenia zawarte w sporządzonej przez biegłego opinii sąd w pełni podzielił, gdyż są one poparte stosownymi wyliczeniami, a tym samym opinię uznać należy za pełną, jasną i niesprzeczną zaś przedstawioną argumentację za przekonującą.

Za wiarygodne sąd uznał także wyjaśnienia oskarżonego w części, w której utrzymywał on, że z działki znajomego wyjechał swoim samochodem marki B. (...) nr rej. (...) około godz. 00:30 11.08.2019 r. Bezspornym jest również, co potwierdziły ustalenia opinii z zakresu

Opinia biegłego sądowego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego

toksykologii alkoholu etylowego, że znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4‰ alkoholu we krwi. Nie ma także podstaw, aby kwestionować wiarygodność wyjaśnień oskarżonego w części dotyczącej tego, że jadąc drogą gruntową udał się w kierunku miejscowości K. gmina M.. Jego wyjaśnienia w tej części potwierdził świadek A. N., którego spotkał, gdy wjechał do tej miejscowości i zatrzymał się przy nim.

Z zeznań tego świadka wynika, że w nocy 10.08.2019 r. był na imprezie u kolegi mieszkającego w miejscowości K., na której spożywał alkohol. Z imprezy tej wracał po północy 11.08.2019 r. i na skrzyżowaniu drogi gruntowej z drogą główną w tej miejscowości spotkał oskarżonego R. M. poruszającego się swoim samochodem. To, że A. N. znajdował się również w znacznym stanie nietrzeźwości wynika z dokumentacji medycznej, w szczególności z karty informacyjnej (...) w G., w której odnotowano po jego przyjęciu o godz. 02:15 w nocy 11.08.2019r., że był pod wpływem alkoholu. Także z karty informacyjnej Oddziału Urazowo-Ortopedycznego Szpitala (...), do którego

został przyjęty o godz. 02:48 wynika, że przeprowadzone badanie wykazało u niego etanol o stężeniu 1,18 g/l. Nie ma zatem powodów aby kwestionować wiarygodność zeznań tego świadka.

Przeprowadzone kolejno o godz. 04:03, 04:04, 04:37 i 05:29 u oskarżonego badania wykazały w wydychanym przez niego powietrzu zawartość alkoholu wynosząca odpowiednio 0,52 mg/l, 0,53 mg/l, 0,53 mg/l i 0,36 mg/l, co świadczyło o jego stanie nietrzeźwości. Urządzenie posiadało świadectwo wzorcowania ważne do 07.08.2020 r. i w związku z tym przeprowadzone badania oraz ich wyniki nie budzą żadnych wątpliwości. Również wiarygodność powyższych dokumentów jest bezsporna.

W sporządzonej opinii biegły dokonał również tzw. obliczeń retrospektywnych, które wykazały, że w momencie kierowania pojazdem oskarżony znajdował się w znacznym stanie nietrzeźwości, który około godz. 01:00 w nocy 11.08.2019 r. zawierał się w granicach 1,4‰-1,5‰ alkoholu etylowego. Także w tej części z powodów, które omówiono wyżej sąd w pełni podzielił ustalenia zawarte w opinii.

Z zapisów dokumentacji medycznej wytworzonej po przyjęciu pokrzywdzonego A. N. do Szpitala (...) w szczególności ze wskazanych kart informacyjnych wynika bezspornie, że znajdował się on również w stanie nietrzeźwości.

Przeprowadzone o godz. 02:48 badania krwi wykazały stężenie etanolu wynoszące 1,18 g/l. Nie ulega zatem wątpliwości, że podczas spotkania z oskarżonym w nocy 11.08.2019 r. około godz. 00:30-01:00 znajdował się również w stanie nietrzeźwości. Wiarygodność powyższych dokumentów także nie budzi wątpliwości.

W złożonych wyjaśnieniach oskarżony przyznał, że po rozmowie z A. N. wyraził zgodę na podwiezienie go do otwartego o tej porze tj. około 01:00 sklepu znajdującego się na stacji paliw w miejscowości M.. Wyjaśnił nadto, że po zajęciu przez pokrzywdzonego miejsca pasażera na przednim fotelu, kierując samochodem B. nr rej. (...) ruszył w kierunku miejscowości M. droga krajową nr (...). W tej części jego wyjaśnieniom sąd również dał wiarę, gdyż znalazły potwierdzenie w zeznaniach A. N.. Sąd

nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie okoliczności w jakich doszło do wypadku drogowego, gdy dojechali do miejscowości M. z powodów, które zostały omówione w podsekcji 2.2.

Także z zeznań pokrzywdzonego wynika, że na jego prośbę oskarżony zgodził się zawieźć go do sklepu w M. i dlatego wsiadł do samochodu zajmując miejsce pasażera. Zeznał nadto, że tego wieczoru wypił spora ilość alkoholu i powołując się na związaną z tym niepamięć twierdził, iż nie pamięta drogi do M. oraz jak doszło do wypadku. Jak z powyższego wynika zeznania w tej części są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego, co mając na uwadze sąd uznał je za wiarygodne.

Z opinii biegłego wynika, że bezpośrednią przyczyną wypadku drogowego był brak zachowania należytej ostrożności przez kierującego samochodem marki B. nr rej. (...) oskarżonego R. M. w trakcie jazdy i poruszanie się z nadmierną prędkością podczas pokonywania oznakowanego niebezpiecznego zakrętu, w konsekwencji czego utracił on panowanie nad prowadzonym pojazdem i zjechał całkowicie na

lewe pobocze, gdzie doszło do najechania na przydrożne drzewo. Biegły opinię w powyższej sprawie wydał głównie w oparciu o ujawnione na miejscu zdarzenia, na lewym poboczu, ślady odwzorowujące przemieszczanie się kół samochodu marki B. nr rej. (...) w postaci śladów hamowania, a także zarzucania kół w postaci zrycia nawierzchni pobocza. Analiza tych śladów zdaniem biegłego wskazuje na to, iż przemieszczający się w tym obszarze pojazd posiadał znaczną prędkość, która w chwili zbliżania się do miejsca wypadku w trakcie pokonywania zakrętu w prawo oszacował na około 65-70 km/h. Była to zatem jak podkreślił biegły prędkość przewyższająca wartość prędkości dopuszczalnej obowiązującej na rozpatrywanym odcinku drogi, która nadto przekroczyła wartość prędkości bezpiecznej na tym odcinku. Na podstawie przeprowadzonych oględzin i badań biegły stwierdził nadto, iż układy mające bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo jazdy samochodu marki B. nr rej. (...) przed zaistniałym zdarzeniem drogowym były sprawne technicznie i nie miały wpływu na zaistnienie oraz przebieg wypadku

drogowego. Uznając, że opinia sporządzona przez biegłego R. S. (1) jest jasna, pełna i przekonująca oraz poparta logiczną argumentacją wynikającą z analizy zgromadzonego i ujawnionego materiału dowodowego, sąd w pełni podzielił jej ustalenia i wnioski.

Z powodów, które omówiono wyżej bezspornym jest, czego nie kwestionował również oskarżony, że kierując samochodem marki B. około godz. 01:00 w nocy 11.08.2019 r. znajdował się on w stanie nietrzeźwości wynoszącym jak wynika z opinii w granicach 1,4-1,5‰. Kierując się naczelną zasadą in dubio pro reo określną w art. 5§2 kpk sąd tłumacząc nie dające się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego przyjął, że stan jego nietrzeźwości wynosił nie mniej niż 1,4‰.

Z zapisów zawartych w notatkach urzędowych sporządzanych przez funkcjonariuszy KPP w G. wynika, że o zdarzeniu drogowym w nocy 11.08.2019 r. w miejscowości M. zostali poinformowani przez dyżurnego KPP w G. o godz. 01:30 oraz że po przybyciu na miejsce wypadku zastali straż pożarną, karetkę pogotowia i pokrzywdzonego A. N..

Odnotowano również przybycie na miejsce wypadku U. D. – dziewczyny pokrzywdzonego, która wskazała na R. M. jako właściciela samochodu marki B. nr rej. (...) oraz na odnalezienie go w wyniku poszukiwań nad brzegiem pobliskiego jeziora i poddanie go po przewiezieniu do KPP w G. badaniu na stan trzeźwości. Zapisy zawarte w sporządzonych notatkach potwierdzili obaj funkcjonariusze policji, którzy przyjechali na miejsce wypadku, w złożonych zeznaniach, które zostaną omówione w dalszej części uzasadnienia.

Wiarygodność obu notatek nie była kwestionowana i nie budzi wątpliwości.

Za wiarygodny sąd uznał również protokół oględzin miejsca wypadku drogowego wraz z dokumentacją fotograficzną i szkicem, które to dokumenty sporządzili funkcjonariusze policji z przybyłej grupy dochodzeniowo-śledczej z udziałem technika kryminalistyki.

Także wiarygodność protokołu oględzin pojazdu marki B. i opisane w nim jego uszkodzenia utrwalone na zdjęciach zdaniem sądu nie budzą wątpliwości.

W złożonych zeznaniach pokrzywdzony twierdził, że świadomość odzyskał, gdy samochód zatrzymał się. W aucie był wówczas jeszcze oskarżony. Następnie po stwierdzeniu, że mieli wypadek wysiadł z samochodu, który obszedł ustalając, iż uszkodzeniu uległ przód i bok od strony kierowcy. W tym czasie jak wynika z zeznań świadka oskarżony nadal był w samochodzie zaś A. N. był przekonany, że jest on nieprzytomny. W związku z tym o wypadku zawiadomił OSP w M. i skontaktował się telefonicznie ze swoją dziewczyną U. D.. W tym czasie – nie potrafił jednak wskazać kiedy – pojazd opuścił R. M. i oddalił się z miejsca zdarzenia w nieznanym mu kierunku. Także w tej części zeznaniom pokrzywdzonego sąd dał wiarę tym bardziej, że znalazły one potwierdzenie w zeznanych B. P. - jednego z przybyłych na miejsce strażaków z OSP w M., jego dziewczyny U. D. i funkcjonariuszy policji T. B. oraz R. S. (2).

Jak wynika z zeznań tego świadka – strażaka OSP w M., po otrzymaniu sygnału z Centrum Powiadamiania Ratunkowego około godz. 01:30 udali się do zdarzenia drogowego, do którego doszło na ul.

(...) w M., z udziałem samochodu marki B., który jadąc drogą krajową nr (...) staranował bramę posesji znajdująca się przy tej drodze, a następnie uderzył w drzewo. Zeznał nadto, że gdy przyjechali na miejsce w samochodzie nikogo nie było zaś na trawie w pobliżu asfaltu siedział pokrzywdzony, który skarżył się na ból prawego barku. Osoba ta znajdowała się pod widocznym działaniem alkoholu, o czym świadczyła wyczuwalna jego woń oraz bełkotliwa mowa. B. P. utrzymywał nadto, że pokrzywdzony wskazał jeszcze na jedną osobę, która była kierowcą, jednak nie wiedział gdzie może ona być i w związku z tym, podjęto jej poszukiwania w promieniu 200 metrów, które nie przyniosły rezultatów. Ze założonych przez tego świadka zeznań wynika, iż w międzyczasie na miejsce zdarzenia przyjechała (...), pogotowie ratunkowe i funkcjonariusze policji. Jego zeznaniom sąd dał wiarę, gdyż są one spójne i wzajemnie uzupełniają się z zeznaniami pozostałych osób, które przyjechały na miejsce wypadku.

Z zeznań funkcjonariuszy KPP w G. pełniących tej nocy w godzinach od 22:00 do 6:00 służbę w patrolu zmotoryzowanym wynika, że na miejscu wypadku, na które udali

się z polecenie dyżurnego, zastali straż pożarną i pogotowie ratunkowe. (...) karetki w momencie ich przyjazdu udzielała pomocy pasażerowi samochodu marki B., który uczestniczył w zdarzeniu. W związku z tym, że w miejscu, w którym doszło do wypadu nie było kierowcy samochodu podjęli jego poszukiwania, w wyniku których po 40 minutach znaleźli w zaroślach nad brzegiem pobliskiego jeziora mężczyznę, którym okazał się R. M.. Obaj w złożonych zeznaniach potwierdzili, że przyznał się on do tego, iż kierował samochodem B.. Z ich zeznań wynika nadto, że oskarżony znajdował się pod znacznym działaniem alkoholu, jednak nie mogli przeprowadzić stosownych badań, gdyż nie posiadali przy sobie odpowiedniego urządzenia. Badanie takie przeprowadzili po przybyciu na miejsce wypadku grupy dochodzeniowo-śledczej, udając się z oskarżonym do KPP w G.. Także wiarygodność zeznań funkcjonariuszy policji nie budzi żadnych wątpliwości, a nadto znalazła potwierdzenie w wytworzonych przez nich dokumentach w postaci sporządzonych notatek urzędowych i protokołu przeprowadzonych badań stanu trzeźwości

oskarżonego analizatorem wydechu.

O tym, że w nocy 11.08.2019 r. około godz. 01:00 w M. miał miejsce wypadek drogowy, którego uczestnikiem był A. N., jego dziewczyna U. D. dowiedziała się od niego telefonicznie. Z jej zeznań wynika, że gdy przyjechała na miejsce, które wskazał była już tam karetka pogotowia, straż pożarna i policja. Przyznała nadto, że rozpoznała samochód marki B. R. M., którego nie było na miejscu zdarzenia oraz że wskazała funkcjonariuszom policji jego osobę jako właściciela pojazdu. Jej zeznaniom sąd również dał wiarę, gdyż są one spójne z zeznaniami pozostałych omówionych wyżej świadków, z którymi tworzą wzajemnie uzupełniającą się i logiczną całość.

U oskarżonego, z przyczyn które wskazano wyżej omawiając zeznania funkcjonariuszy policji, badanie stanu trzeźwości przeprowadzono analizatorem wydechu (...) dopiero o godz. 04:03 uzyskując wynik 0,52 mg/l. Następne badania przeprowadzono o godz. 04:04 uzyskując wynik 0,53 mg/l, o godz. 04:37 uzyskując wynik 0,53 mg/l i o godz. 05:09 uzyskując wynik 0,35 mg/l. Urządzenie powyższe o czym była mowa

wyżej posiadało ważne świadectwo wzorcowania i nie ma żadnych powodów aby kwestionować wyniki przeprowadzonych badań.

Z zeznań pokrzywdzonego A. N. wynika, że podczas wypadku doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości prawego ramienia oraz ogólnych potłuczeń ciała. Zeznał nadto, że leczenie zostało zakończone i nie odczuwa już żadnych dolegliwości zaś ręka jest w pełni sprawna oraz że oskarżony zadośćuczynił wyrządzone mu krzywdy. Także w tej części nie ma podstaw, aby kwestionować wiarygodność zeznań tego świadka.

Przekazana przez Szpital (...) dokumentacja medyczna zawiera historie choroby A. N. i stanowiła podstawę do wydania opinii przez powołanego w sprawie biegłego z zakresu medycyny. Wiarygodność udostępnionych odpisów tej dokumentacji nie budzi żadnych wątpliwości.

Z opinii powołanego w sprawie biegłego lekarza (...) wynika, że pokrzywdzony A. N. doznał złamania otwartego skośnego kości ramiennej prawej oraz ogólnych powierzchownych potłuczeń ciała, w tym głowy z niewielką powierzchowną raną tłuczoną skóry w okolicy

czołowej. Obrażenia powyższe jak wynika z opinii spowodowały u niego rozstrój zdrowia i naruszenie prawidłowej funkcji kończyny górnej prawej na okres przekraczający 7 dni w rozumieniu art. 157§1 kk. Sąd w pełni podzielił ustalenia zawarte w opinii sporządzonej przez powołaną w sprawie biegłą, która na podstawie zgromadzonej dokumentacji medycznej opisała doznane przez pokrzywdzonego obrażenia, możliwy mechanizm ich powstania oraz określiła ich charakter uznając tym samym, że jest ona jasna, pełna i przekonująca.

To, że oskarżony R. M. kierował samochodem marki B. w nocy 11.08.2019 r. około godz. 01:00 wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości z zeznań pokrzywdzonego A. N., które omówiono wyżej. Zeznaniom tego świadka w tej części sąd dał również w pełni wiarę.

Do prowadzenia samochodu marki B. nr rej. (...) w nocy 11.08.2019 r. w stanie nietrzeźwości oskarżony R. M. przyznał się i jego wyjaśnieniom w tej części sąd także dał wiarę, gdyż znalazły one potwierdzenie zarówno w wynikach badań jego stanu trzeźwości przeprowadzonych

analizatorem wydechu (...) jak i w opinii powołanego w sprawie biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego, którą omówiono wyżej. Z opinii powyższej wynika, że około godz. 01:00 w nocy 11.08.2019r. jego stan nietrzeźwości wyniósł nie mniej niż 1,4‰ alkoholu etylowego.

Obaj funkcjonariusze policji w wyniku podjętych poszukiwań ujęli oskarżonego R. M. i następnie po dowiezieniu go do KPP w G. przeprowadzili badanie stanu trzeźwości analizatorem wydechu (...). Badanie to wykazało, że o godz. 04:03 znajdował się on w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,52 mg/l zaś kolejne badania potwierdziły to. Zeznaniom powyższych świadków sąd dał wiarę z powodów, które omówiono wyżej.

Wiarygodność przeprowadzonych badań urzędzeniem, które posiadało ważne świadectwo wzorcowania omówiono wyżej.

Z opinii biegłego, którą szczegółowo omówiono wyżej wynika, że około godz. 01:00 w nocy 11.08.2019r. oskarżony prowadząc samochód znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej

		niż 1,4‰ alkoholu w wydechym powietrzu.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
Ad. I pkt 1	Wyjaśnienia oskarżonego R. M. Opinia biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego	W złożonych wyjaśnieniach R. M. konsekwentnie utrzymywał, że do wypadku doszło w związku z tym, że był zmuszony wjeżdżając w miejscowości M. w zakręt w prawo do gwałtownego odbicia w lewo na lewy pas ruchu, aby uniknąć zderzenia czołowego z jadącym z przeciwka tym łukiem samochodem osobowym, który zjechał na jego pas ruchu. W wyniku tego manewru jak wyjaśnił zjechał następnie na lewe pobocze, na którym wpadł w poślizg i tracąc panowanie nad pojazdem uderzył w przydrożne drzewo. Jego wyjaśnieniom sąd w tej części nie dał wiary, gdyż są one gołosłowne i w związku z tym uznać należy je za przyjętą linię obrony zmierzającą, o ile nie do uniknięcia, to co najmniej do zminimalizowania odpowiedzialności za spowodowanie wypadku	

drogowego. Nadto takiego przebiegu wypadku nie potwierdził powołany w sprawie biegły z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego, który w sporządzonej opinii uzupełniającej stwierdził, że przebieg śladów, które zabezpieczono na miejscu zdarzenia na lewym poboczu wskazuje na to, iż nie doszło do gwałtownego zjazdu samochodu marki B., który to zjazd byłby wynikiem gwałtownego odbicia kierownicą w lewo wynikającego z reakcji obronnej związanej z sytuacją zagrożenia przez jadący z przeciwka pojazd znajdujący się na pasie ruchu, po którym poruszał się oskarżony. Ze śladów tych co podkreślił biegły wynika, że samochód marki B., którym kierował oskarżony zjechał na lewy pas ruchu, a następnie na pobocze w jego głąb łagodnie. Wiarygodności wyjaśnień oskarżonego nie potwierdził także pasażer - pokrzywdzony A. N., z którego zeznań wynika, że nie pamięta okoliczności w jakich doszło do wypadku.

W sporządzonej opinii pisemnej, którą omówiono szczegółowo w podsekcji 2.1 biegły wskazał co było bezpośrednią przyczyną wypadku zaistniałego w nocy 11.08.2019 r. W ustnej opinii uzupełniającej odniósł się natomiast do wyjaśnień oskarżonego wykluczając żeby do wypadku doszło

		<p>w wyniku gwałtownego odbicia przez niego w lewo w ramach podjętego manewru obronnego, będącego reakcją na pojazd nadjeżdżający z przeciwka, który zjechał na pas ruchu, którym poruszał się samochód B. w celu uniknięcia zderzenia z nim. Wykluczają to zdaniem biegłego także zabezpieczone na lewym poboczu ślady, które wskazują na faktyczny tor przemieszczania się samochodu B. i świadczą o delikatnym zjeździe tego pojazdu. Nadto zdaniem biegłego bardzo gwałtowne odbicie kierownicą w lewo pozostawiłoby ślady zatarć opon na jezdni, których podczas oględzin nie stwierdzono. Uznając opinię uzupełniającą za jasną, pełną i popartą przekonującą argumentacją sąd wyjaśnieniom oskarżonego w tej części nie dał wiary.</p>	
<p>3. <i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1a 1b</p>	<p>R. M.</p>

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu jako znamię strony przedmiotowej wypadku drogowego z art. 177 kk dotyczy zarówno zasad ujętych w przepisach prawa, określających porządek poruszania się po drogach lub w innych miejscach zawartych w ustawie z dnia 20.06.1997r.- Prawo o ruchu drogowym, jak też wynikających z istoty bezpieczeństwa ruchu zasad prakseologicznych, odnoszących się do danej sfery ruchu. W ruchu drogowym skodyfikowano zasady bezpieczeństwa ogólne, odnoszące się z reguły do wszystkich sytuacji i szczególne, które odnoszą się do określonych zachowań lub manewrów. Do pierwszych, które niewątpliwie mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa w ruchu należy zaliczyć: zasady ostrożności, ograniczonego zaufania i prędkości bezpiecznej, zaś do drugich te, które określają sposób zachowania się w określonych sytuacjach. Zasady ostrożności zostały określone w art. 3 ust. 1 powołanej wyżej ustawy Prawo o ruchu drogowym wymaga nadto</p>	

zachowania szczególnej ostrożności w sytuacjach związanych z większym niebezpieczeństwem niż przeciętne. Jest to ostrożność kwalifikowana, polegająca, zgodnie z art. 2 pkt 22 wyżej powołanej ustawy, "na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie". Kolejną z zasad ogólnych jest zasada ograniczonego zaufania wyrażona w art. 4 wyżej powołanej ustawy, zgodnie z treścią którego każdy uczestnik ruchu i inna osoba, znajdująca się na drodze mają prawo liczyć, że inni uczestnicy tego ruchu przestrzegają przepisów ruchu drogowego chyba, że okoliczności wskazują na możliwość odmiennego jej zachowania. Ostatnią z wymienionych zasad ogólnych jest "prędkość bezpieczna", które to pojęcie nie zostało zdefiniowane zarówno w Prawie o ruchu drogowym, jak i innych aktach prawnych. W orzecznictwie i doktrynie za prędkość bezpieczną uznaje się prędkość zapewniającą panowanie nad pojazdem w konkretnych warunkach, w jakich odbywa się ruch.

Na gruncie omawianego przestępstwa art. 177

kk decydujące znaczenie powinno mieć takie przedstawienie zachowania uczestnika ruchu drogowego, z którego wynika, że w sposób zawiniony naruszył on zasady postępowania z dobrem prawnym, podlegającym ochronie karnej, konkretne reguły tego ruchu, a w konsekwencji ich naruszenia spowodował wypadek, w wyniku czego inna osoba odniosła obrażenia ciała wymienione w art. 157 §1 kk, doznała ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub poniosła śmierć. Zasady bezpieczeństwa ruchu mogą być naruszone umyślnie lub nieumyślnie. Umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa zachodzi wtedy, gdy sprawca świadomie postępuje wbrew zakazom lub nakazom, nieumyślne zaś wtedy, gdy wykonanie określonego manewru jest wynikiem błędnej oceny sytuacji istniejącej w ruchu. Umyślnym naruszeniem zasad bezpieczeństwa w ruchu jest np. nie obserwowanie jezdni przez kierującego pojazdem, prowadzenie pojazdu bez uprawnień albo w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu. O ile naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu może nastąpić umyślnie lub nieumyślnie, o tyle skutki czynu, stanowiące jego ustawowe znamię i

decydujące o zaistnieniu przestępstwa są objęte winą nieumyślną (patrz m.in.: Kodeks karny, komentarz, Wyd. IV, pod red. Filar Mariusza, W.K. 2014; wyrok SN z 16.06.2000r. IIIKKN 126/98, Lex Nr 51434; również wyrok SN z 02.10.2014r., VKK 77/14, Biul. PK 2014/11/68-72).

Zarówno w doktrynie, jak i judykaturze podkreśla się, że zachowanie sprawcy kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środka odurzającego, który w następstwie naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu powoduje wypadek komunikacyjny, stanowi dwa odrębne czyny zabronione, jeden określony w art. 178a§1 kk, drugi zaś w art. 177§1 lub 2 kk w zw. z art. 178§1 kk (patrz m.in. Uchwała SN z 28.03.2002 r., IKZP 4/02; postanowienie SN z 02.08.2006 r. IIIKK 73/06).

Istota występku opisanego w art. 178a§1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W rozumieniu art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza

przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Już sam zatem tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, zaś sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodził konkretnego niebezpieczeństwa. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy (zob. pod. M. Budyn-Kulik, Komentarz do art. 178a kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks karny. Komentarz praktyczny, Oficyna 2007, II wabB). Przystępstwo określone w art. 178a § 1 kk może być popełnione w każdym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów, gdyż jego znamieniem jest m.in. prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości „w ruchu lądowym”. Pojęcie ruchu lądowego obejmuje natomiast swoim zakresem nie tylko drogi publiczne i strefy zamieszkania, ale wszystkie miejsca ogólnie dostępne, na których odbywa się rzeczywisty ruch pojazdów (patrz m.in. postanowienie SN

z dnia 28.05.2008r. IV KK 29/08). Jest ono tożsame z miejscem popełnienia przestępstwa wypadku w komunikacji (art. 177 kk). Tak więc dla karalności tego czynu nie jest wymagane, by pojazd mechaniczny był prowadzony na drodze publicznej. Ważne jest, by było to miejsce, w którym odbywa się ruch pojazdów.

Przepis art. 178§1 kk przewiduje natomiast nadzwyczajne obostrzenie kary za występki przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji z art. 173 kk, art.174 kk lub z art. 177 kk nie zaś typ kwalifikowany, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 16.03.1999 r. w sprawie IKZP 4/99 (patrz OSN KW z 1999 r. z. 5-6), zaś sąd orzekający w powyższej sprawie pogląd ten w pełni podziela. Konsekwencją ziszczenia się przesłanek opisanych w art. 178§1 kk (popełnienie wskazanych w nim czynów w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub ucieczka z miejsca zdarzenia) jest wymierzenie kary pozbawienia wolności wskazanej w sankcji art. 173, 174 lub 177 kk w wymierz od dolnej granicy zagrożenia zwiększonego o połowę do górnej granicy zagrożenia zwiększonego o połowę. Przez zbiegnięcie z miejsca zdarzenia należy rozumieć samowolne

oddalenie się sprawy z miejsca popełnienia czynu zabronionego, motywowane chęcią uniknięcia odpowiedzialności karnej, w szczególności uniemożliwienie lub utrudnienie ustalenia jego tożsamości, okoliczności zdarzenia lub stanu nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości o czym była mowa wyżej został natomiast zdefiniowany w art. 115§16 kk i omówiony jako znamię przestępstwa art. 178a§1 kk (patrz m.in. Kodeks karny. Komentarz. A. Grześkowiak, K. Wiak (red), wydanie 7, Warszawa 2021 r.).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy oraz uwzględniając dokonane przez sąd ustalenia nie ulega wątpliwości, że oskarżony R. M. zachowaniami polegającymi na tym, że:

a) W dniu 11.08.2019 roku około godz. 1:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M., na ul. (...), naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 3 ust. 1 i art. 19 ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierując pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4 ‰ alkoholu we krwi, na łuku drogi

w prawo nie zachował należytej ostrożności oraz nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, w następstwie czego stracił panowanie nad pojazdem i zjechał na lewe pobocze, a następnie uderzył w przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażer pojazdu A. N. doznał obrażeń ciała w postaci złamania otwartego skośnego kości ramiennej prawej oraz ogólnych powierzchniowych potłuczeń ciała, w tym głowy, z niewielką powierzchniową raną tłuczoną skóry w okolicy czołowej, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres przekraczający dni 7 w rozumieniu art. 157§1kk, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia w pełni wyczerpał znamiona występkę z art. 177§1kk w zw. z art. 178§1kk w podanym wyżej rozumieniu;

b) W dniu 11.08.2019 roku około godziny 1:00 na drodze krajowej nr (...) w miejscowości M. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 1,4 ‰ alkoholu we krwi, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. nr rej. (...) w pełni wyczerpał znamiona występkę z art. 178a§1kk w podanym wyżej rozumieniu.

<p>Wina i okoliczności popełnienia tak przypisanych mu dwóch odrębnych czynów zabronionych zdaniem sądu nie budzą najmniejszych wątpliwości.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>	-----	-----
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>	-----	-----

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. M.	1a 1b 2 3 4	1a 1b 2 3 4	<p>Uznając R. M. za winnego popełnienia tak przypisanych mu czynów zabronionych sąd skazał go:</p> <ul style="list-style-type: none"> • na podstawie art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42§2 kk, który ma charakter obligatoryjny orzekł tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na minimalny okres 3 lat; • na podstawie art. 178a§1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie

art. 42§2 kk,
który ma charakter
obligatoryjny orzekł
tytułem środka
karnego zakaz
prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych na
minimalny okres 3
lat, a nadto na
podstawie art. 43a§2
kk (przepis ten
ma również charakter
obligatoryjny)
świadczenie
pieniężne na rzecz
Funduszu Pomocy
Pokrzywdzonym oraz
Pomocy
Postpenitencjarnej w
minimalnej kwocie
5.000,00 złotych.

Wymierzając powyższe
kary i środki karne sąd
miał na uwadze jako
okoliczności obciążające
wysoki stopień
zamieniania oskarżonego
wynikający z popełnienia
zarzucanego mu
przestępstwa z art. 178a§1
kk z winy umyślnej
zaś przestępstwa z art.
177§1 kk w zw. z art.
178a§1 kk z tak zwanej
świadomej nieumyślności
(lekkomyślności) oraz z
umyślnego naruszenia
podstawowych zasad
bezpieczeństwa w ruchu
drogowym jakimi są
zachowanie stanu
trzeźwości przez
kierującego pojazdem i
obowiązek poruszania się
z prędkością zapewniającą
panowanie nad nim.
Sąd miał również na
uwadze znaczny stopień

społecznej szkodliwości obu czynów wyrażający się w rodzaju i charakterze naruszanych dóbr jakimi są bezpieczeństwo w komunikacji, a także zdrowie i życie uczestników ruchu drogowego, rozmiarze wyrządzonej szkody w postaci uszczerbku na zdrowi jakiego doznał pokrzywdzony oraz wadze naruszonych obowiązków i rodzaju naruszonych podstawowych reguł ostrożności wynikających w prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości. Na niekorzyść oskarżonego sąd uwzględnił także jego wysoki stan nietrzeźwości wynoszący nie mniej niż 1,4 ‰.

Na korzyść oskarżonego sąd uwzględnił natomiast jego dotychczasowa niekaralności (dane o karalności k. 222) oraz zadośćuczynienie pokrzywdzonemu doznanej przez niego krzywdy.

Z uwagi na to, że zostały spełnione przesłanki z art. 85 kk sąd mając na uwadze zbieżność czasową i ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy przypisanych oskarżonemu przestępstw, na podstawie art. 85§1 i §2 kk, art. 85a kk, art. 86§1 kk i art. 90§2 kk w zw. z art. 4§1 kk łącząc orzeczone kary jednostkowe i środki karne wymierzył karę łączną roku pozbawienia

wolności oraz łączny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, na poczet którego na podstawie art. 63§4 kk zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19.11.2019 r. kierując się zasadą mieszaną tj. częściowej absorpcji i częściowej kumulacji.

Zdaniem sądu tak wymierzone kary jednostkowe i kara łączna oraz środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (mając na uwadze znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego oraz jego konsekwencje w postaci spowodowania wypadku drogowego, brak jest podstaw do orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów określonego rodzaju), są współmierne do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się, a nadto winny przyczynić się do osiągnięcia celów w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania na jego osobę oraz w zakresie szeroko rozumianej prewencji ogólnej.

Uznając, że dla osiągnięcia celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa nie jest konieczne orzekanie

wobec oskarżonego kary bezwzględnej pozbawienia wolności, a tym samym, że zachodzą przesłanki określone w art. 69§1 i 2 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej roku pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby, zgodnie z art. 70§1 kk na okres 2 lat, zobowiązując go na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Zdaniem sądu wskazany okres próby oraz nałożony obowiązek są wystarczające do osiągnięcia celów kary w zakresie wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania poprzez kontrolę nad jego osobą i wyłączenie z ruchu.

Uwzględniając zmiany ustawy Kodeks karny, które weszły w życie w dn. 24.06.2020 r. wprowadzone w art. 38 ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 z dn. 19.06.2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) sąd mając na uwadze, że ustawa obowiązująca w czasie popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów była względniejsza, gdyż

			ustawa nowa zaostrza odpowiedzialność karną na podstawie art. 4 §1 kk orzekał stosując tę ustawę. Mając na uwadze obligatoryjną treść przepisu art. 47§3 kk sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego A. N. nawiązkę w minimalnej wysokości 10 tys. złotych.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	O opłacie i kosztach sądowych w pozostałym zakresie orzeczono na podstawie art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych i art. 627 kpk nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku uiszczenia zasądzonych należności na rzecz Skarbu Państwa.	
7. Podpis		